

крави и различни кжщни птици — за които той направи едно особено отдѣление — да се вжджтъ. Той направи йоще една доста голѣма градина за да иматъ за прѣзъ годината потрѣбниятъ зеленчукъ. Той заджлжи сичкитѣ домашни да присжтствуватъ на катадневната малба що ставаше, утрѣна, по пладнѣ и вечерь, въ параклисътъ.

Менчиковъ прѣкара шесть мѣсеца безъ никакво душевно беспокойствие, когито дѣцата му се удари-хж отъ едрата сипаница. Пжрвородената му джщеря бѣше която пжрво се поболи; като нѣмаше ни лѣкаръ, ни попъ, той зае мѣстото на едного и на другигото, и като употрѣби напраздно лѣкарствата които той сѣкаше за нуждни да ѣ спомогнжтъ, приготви я напоследокъ за смжртъ съ едно юначество толкова християнско колкото и еройческо.

»Тя му отговори че, не само не сж плаши за прѣминуваннето отъ този свѣтъ на онзи, но, че желае йоще по скорошното му дохождане. Богъ чу молбата ѣ; тя изджхна на бащенитѣ си ржцѣ, които за свидѣтелствува своята скжрбъ като прилюпи лицето си до нейното и го джржа до една минута; послѣ ся обжрна къмъ другитѣ си чада, и имъ каза:

» — Научети ся по примѣрѣтъ на вашата сестра, да умираете безъ да жалите този свѣтъ.«

»Послѣ запѣ, съ домашнитѣ си хора, спорѣдъ обрядѣтъ на православната цжрква, молитвитѣ които ся слѣдватъ за умрѣлитѣ. Подиръ дваьсетъ и четри часа, той я дигна отъ тамъ дѣто бѣше умрѣла, и я отнесе въ параклисътъ та я погрѣби.

»Братѣтъ и сестрата на тжзи несчастна княгиня не ся забавихж да паднжтъ тоже болни отъ тжзи страшна болѣсть. Менчиковъ ги гледа съ голѣмо усердие, постоянство и юначество — тжй щото можя да ги избави отъ смжртъта. Но щомъ тѣ не бѣхж вѣки подъ никаква опасность и несчастнийтъ баща, изнемоощенъ отъ трудъ и обезсиленъ отъ скжрбъ, падна отъ една треска кяято за нѣколко дни го отвлѣче близо до гробѣтъ.

»Единъ день, като ся чувстваше много злѣ, позва